

# פרווה בלי בגדים

אמות, אני רוצה שתבואי להלוויה שלי לבושה במעיל מפרוות-מינק שחורה."

כולם ידעו שפרדריקה לא מתלבשת, אבל פרוות — כן. לעיתים קרובות היתה זורקת על גופה איזה סמרטוט, אפילו בגדים תחתונים, ומעליהם היתה מניחה פרווה עשירה. זה הספיק לה.

בקיצור, עינה של פרדריקה צדה את המודעה. היא ישבה בהתרגשות ליד הטלפון וחייה לבעלת הפרווה. תוך כדי שיחה על אפי הפרווה (שועל), על המעצב (כריסטיאן דיור) ועל הצבע (כו' פלאטינה), הודהה מוכרת הפרווה: **חנה עזרא**.

ומי זו למען השם חנה עזרא, המוכרת פרוות שועל ששוויה יותר מ-7000 דולר? חנה היא דיילת של אל-על. (מעניין מאיפה יש לדיילת מעיל-פרווה כלי-כך יקר). היא גם היתה במשך שנים רבות וארוכות הצמודה-מאוד של **אבר** **שזה טמיר**, היום מנכ"ל מישרד ראשי-הממשלה, ובעבר איש רב פעלים ומעללים.

מודעה קטנה, שהתפרסמה ביום שישי במקומו העיר בתל-אביב, הודיעה על מכירת מעיל-פרווה. הקיץ התחיל, החמסינים בעיצומם,



פרדריקה ופרוות-השועל השבוע רמונט כללי



חנה עזרא מודעה בעיתון

לעצמי את פרדריקה, שהתאלמנה לפני חודשיים מבעלה, ושאינה יוצאת מהבית, מסתובבת בדירה הריקה, בין הרהיטים העתיקים, שעל כל אחד מהם מורכבת מראת-קריסטל ענקית, לבושה בטייטס המסורתי שלה והישן, עטויה בפרוות-שועל של כריסטיאן דיור. ובחוץ השמש קופחת על ראשי האנשים.

מסתבר שעל פרדריקה עברו כמה שינויים בזמן האחרון. קודם כל, אחרי שכתבתי כאן שהבית שלה מוזנח, תפסה יוזמה. היא הרי ארכיטקטית במיקצועה. לפני שבועיים צבעה את כל הבית הגדול בלבן. שיהיה בוהק, נקי, כמו חדר.

חץ מזה, לרב היתה פעם מאהבת בשם גלוריה, שלמענה אף נסע עד אמריקה הרחוקה ועזב במשך תקופה ארוכה את פרדריקה שלו. גלוריה זו התקשרה כמה פעמים עם ביתם של רב ופרדריקה, אחרי מותו של רב, וחיפשה אותו. פרדריקה לא סיפרה לה שרב נפטר. בכל פעם שהתקשרה, היתה ממציאה תירוץ אחר. פעם אמרה שהוא בשרותים, פעם שהוא יצא ויחזור, פעם אחרת שהוא ישן. עבר חודש וגלוריה הפסיקה להתקשר. רק אז נודע לה, כנראה, שרב נפטר.

וכשזאת הפסיקה לצלצל ולנדרה, הופיע מישור חדש. **אדגר ריישמון**, סופר צרפתי ממוצא רומני שקיבל בארץ את פרס ויצ"ו על סיפרו פגישה בקרונשטט והוזמן לבלות תקופה במישיכנות-שאננים בירושלים.

אתם בטח מרימים גבה וחושבים שהקטע הזה שייך לסיפור אחר. לא ולא. הקטע הזה שייך לפרדריקה סגל והפרוות. איך? אז ככה. כשפרדריקה היתה נערה צעירה בת 17 ברומניה הרחוקה, היא היתה מאורסת ל... נכון, לאדגר, שלא היה עדיין סופר. השניים עמדו להתחתן, אבל היא התחתנה בסוף, כידוע, עם רב סגל. ועברה מאז הרבה הרפתקות.

גם אדגר התחתן והתגרש בינתיים, לפני כמה שנים. ועכשיו, אחרי כמה וכמה שנים, הם נפגשו שוב בארץ.



פרדריקה ופרווה (1972) סופר בעל פרס

חנה ביקשה מפרדריקה קצת יותר מאלף דולר עבור הפרווה. פרדריקה אמרה שתתקשר למחרת, ומאותו הרגע לא יכלה לנוח מרוב התרגשות. היא לא ישנה כל הלילה, וחשבה רק על הפרווה המשגעת. "התרגשתי כאילו אני עומדת לקנות איזו שאטו ענקית ליד פאריס." סיפרה לחברה.

נו, היא השיגה, כמובן, את הכסף הררוש, ורכשה לעצמה את הפרווה. אני כבר מתארת

כולם חושבים על בגדים מפוצץ, מי רוצה עכשיו לראות פרווה? **פרדריקה סגל**.

פרדריקה משוגעת על פרוות. מה זה משוגעת? שום דבר אחר לא מעניין אותה. אף פעם לא התקשטה בתכשיטים יקרים, מעולם לא היה איכפת לה איזו שימלה תשים על גופה, אם בכלל, אבל פרוות, זה השיגעון האישי שלה. עד כדי כך, שרב סגל, כעלה המנוח, אמר לה פעם: "כשאני